

PASTIERSKY LIST

bratislavského arcibiskupa metropolitu
MONS. STANISLAVA ZVOLENSKÉHO

K SVIATKU SV. MARTINA Z TOURS V ROKU 2016

Milí bratia a sestry,

prihovám sa Vám z príležitosti sviatku svätého Martina, nebeského patróna našej katedrály a našej arcidiecézy, aby sme aj týmto spôsobom mohli hlbšie prežívať naše duchovné spoločenstvo. Pozývam Vás, aby sme si spoločne sadli k stolu Božieho slova a rád by som Vám poslúžil úvahou, ktorá nás môže priblížiť k Božiemu posolstvu pre nás, ako ho nachádzame v úryvkoch Svätého písma, ktoré sme si práve vypočuli.

Pokladáme za samozrejmé, že sa zaujímate o najnovšie informácie a sledujeme správy o udalostiach, ktoré sa stali u nás doma alebo v iných krajinách. Uvedomujeme si pritom, že sme pomerne často prinútení sledovať správy o zemetraseniach, ako je tomu napr. teraz opakovane v Taliansku, alebo o vojnových konfliktoch v Sýrii, či Iraku, alebo o veľkom napätí a aj bojoch na území Ukrajiny. Čo to znamená pre nás vo vzťahu k Bohu? Ako sa máme zachovať?

Všimnime si, že jestvuje podobnosť s našou súčasnou skúsenosťou a s tým, čo pokladal za potrebné povedať Pán Ježiš v dnešnom úryvku evanjelia. Keď prechádzal spolu so svojimi učeníkmi nádvoriami Jeruzalemského chrámu a učenici prirodzene obdivovali krásnu architektúru vznešenej stavby, zameral svoj pohľad za hranicu prítomného okamihu a upozornil učeníkov na to, že nádherná stavba Jeruzalemského chrámu bude rozbúraná a zničená, že prídu zemetrasenia a iné prírodné katastrofy, vojny, prenasledovanie Cirkvi a že sa objavia aj falošní proroci. A využil túto situáciu na to, aby učeníkom a nám povedal, čo všetky tieto bolestné skutočnosti znamenajú a ako sa majú zachovať jeho učenici vtedy, dnes a v budúcnosti.

Pán Ježiš nám dáva základnú radu, aby sme sa nenechali zviest' z pravej cesty, aby sme nereagovali strachom a panikou, ale aby sme zostali vytrvalí v dobrom. Hlavné posolstvo Pána Ježiša je, aby sme si zachovali pokoj aj v časoch zmien a prevratov, aby sme v krízových obdobiach nerobili žiadne prenáhlené rozhodnutia, ale aby sme zároveň ani neupadli do pasivity, ale zostali aktívni, statoční a čestní. Bolestné správy a tragické udalosti nás majú viesť k tomu, aby sme pozdvihli svoj pohľad nad horizont pozemského života a s úplnou vážnosťou prijali aj hranicu, ktorú označujeme ako koniec sveta, hoci sa pritom nemusíme snažiť stanoviť, kedy koniec sveta nastane. Dôležité je uvedomiť si, že všetky prevraty, otrasy a ohrozenia sú znakom hraníc nášho pozemského jestvovania a my máme zostať pokojnými, ale

zároveň aj aktívnymi, statočnými a čestnými. V závere evanjelia sme počuli jednoduchú výzvu Pána Ježiša: „Ak vytrváte, zachováte si život.“ (Lk 21, 19) Slová Pána Ježiša sa nás dotýkajú a my sme ochotní prijať jeho poučenie o tom, že je správne zachovať si vnútorný pokoj, že je správnym postojom zostať aktívnymi, statočnými, vytrvalými a čestnými. Ale čo by to pre nás mohlo znamenať konkrétnejšie?

V tomto uvažovaní sa nám ponúka ešte príležitosť hľadať súvislosť s tým, čo sme počuli v druhom čítaní z Druhého listu svätého apoštola Pavla Solúnčanom. Apoštol Pavol hlásal evanjelium v gréckom meste Solún, v ktorom sa potom o osem storočí neskôr narodili naši svätí vierozvestovia Konštantín Cyril a Metod. Keď svätý Pavol v Solúne hlásal evanjelium, musel sa zaoberať problémom spočívajúcim v tom, že niektorí veriaci sa stali falošnými prorokmi a začali vysvetľovať bolestné udalosti vtedajšej doby ako jasný znak blízkeho konca sveta. Preto si prestali plniť svoje povinnosti v rodinách a prestali pracovať v presvedčení, že koniec sveta je blízko. Apoštol Pavol ich so všetkou vážnosťou napomenul. On sám ich učil, že jestvovanie pozemského života v súčasnej podobe zranenej ľudskými hriechmi je ohraničené a bude mať svoj koniec. Ale zároveň ich žiadal, aby aj napriek prípadným ohrozeniam, tak ako on, pokojne pracovali a boli podľa odporúčania Pána Ježiša pokojní, aktívni, čestní a vytrvalí.

Uvedomujeme si, že požiadavka, aby sme v rozličných ohrozeniach zostali pokojní, aktívni, čestní a vytrvalí, a pokračovali vo svojej práci a vo svojej službe v rodine, nie je celkom jednoduchá. Uvedomujeme si tiež, že mnohí naši bratia a sestry kvôli rozličným ťažkostiam, ktoré vyplývajú zo zranených rodinných vzťahov, zostávajú opustení od svojich rodičov, od svojich manželov alebo manželiek. Pre týchto našich bratov a sestry sa stáva odporúčanie, aby zostali aj v krízových životných situáciách pokojní, aktívni a čestní, veľmi ťažkou úlohou. A my si vieme, že je našou povinnosťou vyplývajúcou z lásky prejavovať im konkrétnu formu pomoci.

Každý rok sa povzbudzujeme na našom patrónovi, svätom Martinovi, ktorý sa podelil o svoj plášť s chudobným človekom a v tomto *delení sa* pokračoval počas celého svojho života. Aj my sa chceme z príležitosti jeho sviatku podeliť s tými, ktorí potrebujú našu pomoc. V tomto roku chceme Svätomartinskou zbierkou podporiť bývalých chovancov detských domovov a rodiny v kríze. Chceme im pomôcť, aby mali zabezpečené základné životné potreby, pomoc pri hľadaní zamestnania, psychologické poradenstvo a terapiu v *Centrách pre obnovu rodiny Dorka* v Prešove, Košiciach, Zvolene a Bratislave.

V životopise svätého Martina sa zároveň uvádza rok 316 alebo 317 ako čas jeho narodenia. V každom prípade sa nachádzame v období tisícšesťdesiatého výročia narodenia svätého Martina, a preto chceme v našej arcidiecéze sláviť nasledujúce

obdobie od 11. novembra 2016 do 12. novembra 2017 ako Rok svätého Martina, aby sme mali príležitosť spoznať vznešený príklad jeho života ešte hlbšie.

A tak milí bratia a sestry, je pravda, že aj my prežívame rozličné ťažkosti a ohrozenia, ale sme vdáční, že môžeme na našej životnej ceste nasledovať slová Pána Ježiša, aby sme napriek všetkému zostali pokojní, aktívni, čestní, milosrdní a vytrvalí podľa príkladu svätého Martina, nášho patróna.

Nech nám v tom pomáha všemohúci Boh, Otec, Syn a Duch Svätý. Amen.

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
bratislavský arcibiskup metropolita